

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 2818
Ημερομ. Κατάθεσης: 1/7/2026

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς το Προεδρείο της Βουλής

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για την κ. Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

Θέμα: Να στελεχωθούν τα Πανεπιστήμια με όλο το αναγκαίο μόνιμο διοικητικό προσωπικό

Καταθέτουμε **ΑΝΑΦΟΡΑ** την Επιστολή της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Ο.Δ.Π.Τ.Ε.), στην οποία ζητούν μεταξύ άλλων μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στο ύψος των πραγματικών και διαρκώς αυξανόμενων αναγκών των Πανεπιστημίων, μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου, πλήρη κατοχύρωση ίσων εργασιακών δικαιωμάτων και αμοιβών για όλους τους εργαζόμενους στα Πανεπιστήμια, ανεξάρτητα από την εργασιακή τους σχέση.

Αθήνα 24/06/2026

Οι καταθέτοντες βουλευτές

**Κτενά Αφροδίτη
Αμπατιέλος Νίκος
Δάγκα Βιβή
Δελής Γιάννης
Έξαρχος Νίκος
Καραθανασόπουλος Νίκος
Λαμπρούλης Γιώργος
Μεταξάς Βασίλης
Συντυχάκης Μανώλης**

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (Ο.Δ.Π.Τ.Ε.)

Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, Ιερά Οδός 75, Αθήνα 11855 | www.odpte.gr | odptegr@gmail.com

Αθήνα, 23 Ιουνίου 2026

Προς: - Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων
και Αθλητισμού, κα Σ. Ζαχαράκη
- Υπουργό Εσωτερικών, κ. Θ. Λιβάνιο

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Η κατάσταση υποστελέχωσης των ελληνικών Πανεπιστημίων αποτελεί ένα διαχρονικό και ιδιαίτερα οξυμένο πρόβλημα, το οποίο η Ομοσπονδία μας και οι πρωτοβάθμιοι Σύλλογοι Διοικητικού Προσωπικού έχουν αναδείξει κατ' επανάληψη τα τελευταία χρόνια. Παρά τις συνεχείς παρεμβάσεις, τις τεκμηριωμένες προτάσεις και τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων, η κατάσταση όχι μόνο δεν έχει βελτιωθεί, αλλά επιδεινώνεται διαρκώς, με αποτέλεσμα οι υπηρεσίες να λειτουργούν στα όρια των δυνατοτήτων τους και οι εργαζόμενοι να υφίστανται ολοένα μεγαλύτερη πίεση.

Σύμφωνα και με τα στοιχεία της πρόσφατης έκθεσης της ΕΘΑΕΕ του 2024, οι διοικητικοί υπάλληλοι των ΑΕΙ, μόνιμοι και ΙΔΑΧ, ανέρχονται σε 5.715. Ο αριθμός αυτός έχει μειωθεί περαιτέρω τα τελευταία χρόνια, παρά το γεγονός ότι οι ανάγκες των Ιδρυμάτων αυξάνονται συνεχώς. Με βάση τα ψηφιακά οργανογράμματα που έχουν καταθέσει τα Πανεπιστήμια κατά την τελευταία τριετία, τα κενά που καταγράφονται ξεπερνούν τις 3.500 θέσεις. Την ίδια περίοδο έχει αυξηθεί ο αριθμός των ακαδημαϊκών τμημάτων και των διοικητικών μονάδων, ενώ έχουν προστεθεί πλήθος νέων αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων.

Η κατανομή του προσωπικού ανά Ίδρυμα αποτυπώνει με σαφήνεια το μέγεθος του προβλήματος. Δεν υπάρχει Πανεπιστήμιο που να καλύπτει περισσότερο από το 70% των οργανικών του θέσεων, ενώ στην πλειονότητα των περιπτώσεων το ποσοστό κάλυψης φτάνει στο 50% ή και χαμηλότερα. Υπενθυμίζουμε ότι οι τελευταίες μαζικές προσλήψεις διοικητικού προσωπικού πραγματοποιήθηκαν το 2006, όταν μετατράπηκαν σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, οι συμβάσεις περίπου 33.000 συμβασιούχων συνολικά στο Δημόσιο, με νομοθετική ρύθμιση, μετά από μαζικούς αγώνες τους.

Η έκταση του προβλήματος αποτυπώνεται και στον τρόπο εφαρμογής του συστήματος κινητικότητας στα Πανεπιστήμια. Παρότι η κινητικότητα αποτελεί θεσμοθετημένο δικαίωμα των εργαζομένων, πολλά Πανεπιστήμια αξιοποιούν τη σχετική νομοθετική πρόβλεψη που επιτρέπει την αύξηση του απαιτούμενου ποσοστού κάλυψης των οργανικών θέσεων από το 65% στο 85%, προκειμένου να μην εγκρίνουν μετακινήσεις προσωπικού προς άλλους φορείς. Η επιλογή αυτή συνιστά έμμεση αλλά σαφή παραδοχή της δραματικής υποστελέχωσης που αντιμετωπίζουν τα Ιδρύματα. Όταν η αποχώρηση ακόμη και ελάχιστων εργαζομένων θεωρείται ότι θέτει σε κίνδυνο τη λειτουργία υπηρεσιών, αποδεικνύεται με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο το μέγεθος των ελλείψεων προσωπικού που υπάρχουν στα Πανεπιστήμια.

Η διαχρονική υποστελέχωση έχει ως αποτέλεσμα οι υπηρεσίες να λειτουργούν οριακά και οι συνθήκες εργασίας των υπαλλήλων να επιδεινώνονται διαρκώς. Εντείνεται η πίεση στους εργαζόμενους, υποβαθμίζονται οι όροι εργασίας μας και δημιουργείται ένα αρνητικό εργασιακό περιβάλλον που επηρεάζει τόσο τους εργαζόμενους όσο και τη συνολική λειτουργία των Ιδρυμάτων.

Την ίδια ώρα που οι αναγκαίες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού δεν πραγματοποιούνται, δαπανώνται κάθε χρόνο εκατομμύρια ευρώ από τους προϋπολογισμούς των Πανεπιστημίων για την ανάθεση ολόκληρων υπηρεσιών σε εργολάβους και εξωτερικούς αναδόχους. Η πρακτική αυτή αφορά υπηρεσίες καθαριότητας, φύλαξης και τεχνικής υποστήριξης, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις επεκτείνεται ακόμη και σε διοικητικές λειτουργίες. Αντί να ενισχύονται οι μόνιμες δομές των Ιδρυμάτων με προσλήψεις προσωπικού, παγιώνεται ένα μοντέλο εργολαβιών και ελαστικών μορφών απασχόλησης, το οποίο όχι μόνο δεν επιλύει το πρόβλημα της υποστελέχωσης, αλλά το επιτείνει.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε πολλά Πανεπιστήμια λειτουργούν γραμματείες ακαδημαϊκών τμημάτων με έναν μόνο υπάλληλο, διοικητικές μονάδες που στελεχώνονται αποκλειστικά από τον/την προϊστάμενο, πανεπιστημιακά ιατρεία με έναν μόνο ιατρό ή νοσηλεύτη/νοσηλεύτρια και δομές ψυχολογικής υποστήριξης που εξυπηρετούν χιλιάδες φοιτητές με έναν μόνο ψυχολόγο. Τα παραδείγματα αυτά είναι απλώς ενδεικτικά και σε καμία περίπτωση δεν αντανακλούν το σύνολο της καθημερινότητας στις υπηρεσίες μας.

Ως αποτέλεσμα, ολοένα και περισσότεροι εργαζόμενοι καλούνται να ανταποκριθούν σε πολλαπλά καθήκοντα, τα οποία από μόνα τους απαιτούν πλήρη απασχόληση. Η ανάθεση πρόσθετων αρμοδιοτήτων, η συνεχής υπέρβαση του κανονικού φόρτου εργασίας και η παροχή επιπλέον εργασίας χωρίς αντίστοιχη αμοιβή, αποτελούν πλέον καθημερινή πραγματικότητα. Επιπλέον, υπάλληλοι μετακινούνται και τοποθετούνται σε θέσεις που δεν αντιστοιχούν στην ειδικότητα, τα προσόντα, το επιστημονικό τους αντικείμενο ή την επαγγελματική εμπειρία. Η πρακτική αυτή της ανακύκλωσης του προσωπικού μέσω συνεχών τοποθετήσεων επιτείνει περαιτέρω το πρόβλημα της υποστελέχωσης. Είναι επίσης γνωστό ότι για την κάλυψη βασικών λειτουργικών αναγκών, στην κατεύθυνση υλοποίησης μιας διαχρονικής πολιτικής επιλογής, έχουν προσληφθεί και συνεχίζουν να προσλαμβάνονται εργαζόμενοι με διάφορες μορφές ελαστικών εργασιακών σχέσεων. Εκτιμούμε ότι ο αριθμός τους ξεπερνά τις 4.000, χωρίς να έχουμε πλήρη εικόνα, καθώς οι διοικήσεις των Πανεπιστημίων δεν μας παρέχουν τα σχετικά στοιχεία.

Οι εργαζόμενοι με τέτοιες σχέσεις εργασίας καλούνται να καλύψουν τις ανάγκες των Ιδρυμάτων και, σε πολλές περιπτώσεις, παραμένουν για χρόνια στα Πανεπιστήμια, εργαζόμενοι υπό αυτό το εργασιακό καθεστώς και υπό συνθήκες διαρκούς ανασφάλειας και εργασιακής ομηρίας. Σημειώνουμε σε αυτό το σημείο ότι θεωρούμε απαράδεκτο οι Πρυτανικές Αρχές να επιλέγουν ως "σχέση εργασίας", τα ιδιωτικά συμφωνητικά (τίτλοι κτήσης). Πρόκειται για μορφές απασχόλησης που δεν προβλέπουν ούτε τα στοιχειώδη εργασιακά δικαιώματα, όπως ασφαλιστική κάλυψη (ένσημα), σταθερή και μηνιαία καταβολή του μισθού, καθορισμένο ωράριο και δικαιώματα αδειών.

Αποτελεί, ως εκ τούτου, αναντίρρητη πραγματικότητα ότι οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι καλύπτουν κρίσιμες λειτουργικές ανάγκες σε μια ευρεία γκάμα υπηρεσιών στα Πανεπιστήμια, αναπληρώνοντας σημαντικό μέρος των μεγάλων ελλείψεων σε προσωπικό όλων των ειδικοτήτων. Η συμβολή αυτών των συναδέλφων στην καθημερινή αποδοτική λειτουργία των ιδρυμάτων είναι πολύ σημαντική, καθώς έχουν αποκτήσει πείρα κι εξειδίκευση.

Εργάζονται πλάι-πλάι με τους μόνιμους και ΙΔΑΧ συναδέλφους, έχουν τα ίδια προσόντα και τις ίδιες υποχρεώσεις, αλλά σε πολλές περιπτώσεις δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα. Έχουν αποκτήσει πολύτιμη εμπειρία, αλλά βρίσκονται συνεχώς με το άγχος της απόλυσης, της ανανέωσης της σύμβασης. Παρά την σημαντική προσφορά τους, τους αρνούνται κατηγορηματικά το δίκαιο αίτημα για τη μετατροπή των συμβάσεων τους σε αορίστου χρόνου, για μόνιμη και σταθερή δουλειά, κρατώντας τους ομήρους για χρόνια.

